Święto Niepodległości

Data publikacji: *2007-11-12 11:45:56* ***Data modyfikacji:*** *2007-11-12 11:45:56*

11 listopada 2007 roku w Gminie Grzegorzew tradycyjnie jak co roku obchodzono uroczyście Święto Niepodległości. Uroczystości miały miejsce w Kościele Parafialnym w Barłogach, Szkole Podstawowej Borysławicach i w samym Grzegorzewie, gdzie obchody miały charakter gminny. Święto Niepodległości w Grzegorzewie rozpoczęło się przemarszem Pocztów Sztandarowych Jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych spod remizy OSP w Grzegorzwie do Kościoła Parafialnego, gdzie odbyły się główne uroczystości. Przed Uroczystą Mszą Świętą część artystyczną zaprezentowała młodzież z Gimnazjum z Grzegorzewie. Patriotyczna akademia pt. "Ta co nie zginęła", poprzez wiersze, teksty historyczne i pieśni patriotyczne przybliżyła zebranym drogę do niepodległości. Prezentowane utwory ukazały trudne chwile naszego narodu, ale również te pełne chwały i dumy narodowej, chwile smutne i chwilę pełnej radości. Ważnym elementem prezentacji było spojrzenie w przeszłość oraz motto, które wyrecytowała jedna z dziewcząt: "Tylko pracą i nauką przysporzymy Polsce chwałę". Po uroczystej akademii odbyła się msza święta. Ks. Proboszcz Parafii Grzegorzew Michał Pietrzak wygłosił kazanie do zgromadzonych oparte na słowach Bóg, Honor, Ojczyzna. Uświadomienie siły narodu, która bierze się z siły wiary było głównym przesłaniem kazania. Po mszy świętej delegacje z terenu Gminy złożyły kwiaty i zapaliły znicze przy tablicy upamiętniającej poległych w obronie Ojczyzny w latach 1918 - 1920 znajdującej się w Kościele Parafialnym w Grzegorzewie.
11 listopada to święto uroczyście obchodzone przez uczniów i nauczycieli Szkoły Podstawowej w Barłogach. Podobnie było i tym razem. Grupa uczniów klas IV-VI w sposób oddający cześć i powagę, przygotowana przez Beatę Jaśkowiak i Marcina Kwaśnego, wystawiła w Kościele Parafialnym montaż słowno-muzyczny upamiętniający to najważniejsze polskie święto narodowe, tę długą i żmudną drogę ku niepodległości.
W swym programie, którego mottem stały się słowa "Przechodniu powiedz Polsce, żeśmy zginęli wierni jej służbie", młodzi aktorzy wyrazili szacunek dla wartości narodowych, uczcili pamięć bezimiennych bohaterów, którzy w początkach ubiegłego stulecia tak wspaniale zasłużyli się dla Ojczyzny. Przypomnieli zebranym tragizm ludzi, ich ból i cierpienie. Wymowne były sceny, podczas których nasi rodacy prowadzeni byli do niewoli, zza krat żegnali się z rodziną i światem, ginęli z rąk zaborców, stawali na polu walki przeciw swoim rodakom. Niejednej osobie z publiczności zakręciła się łezka w oku, gdy słuchała cierpiących i tęskniących za swoimi synami matek, gdy patrzyła na matki odprowadzające swych zabitych synów- bohaterów na tę ostatnią "podróż ku niebu".
Spektakl-refleksja na temat okupionej krwią i cierpieniem niepodległości zakończony został apelem skierowanym do współczesnych rodaków. Wygłosiła go Polska, odziana w zakrwawioną szatę, umierająca z powodu naszych grzechów: egoizmu, nienawiści, agresji czy alkoholizmu. W swych prostych słowach prosiła zebranych: "Zmieńcie się, żeby Polska była Polską, uleczcie mnie lecząc siebie, leczcie swe wady, póki jeszcze czas..."
W ciszy i skupieni zgromadzeni wysłuchali na zakończenie pieśni Jana Pietrzaka "Żeby Polska była Polską"
Tylak Dariusz
„Lekcja historii w Borysławicach”
Zgodnie z coroczną tradycją uczniowie Szkoły Podstawowej w Borysławicach godnie uczcili 89. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę, przedstawiając wzruszające widowisko patriotyczne pt.: "Jak

długo w sercach naszych...", przygotowane pod kierunkiem Iwony Szafrańskiej-Oźminy i Dariusza Bagińskiego.
Występ miał miejsce 11 listopada 2007 roku w Kościele Parafialnym w Borysławicach i okazał się wspaniałą "lekcją historii" zarówno dla młodszych, jak i dla starszych widzów.
Przy wtórze znanych pieśni patriotycznych dzieci przypomniały wiersze największych polskich poetów. Z ust młodych recytatorów popłynęły wzniosłe słowa o miłości Polaków do swojego kraju, ich cierpieniu, tęsknocie i pełniej poświęcenia walce zakończonej zwycięstwem. Całość, przeplatana muzyką Chopina oraz symbolicznymi scenami pokazującymi upadek i bolesną drogę naszej ojczyzny do wolności, wywarła duże wrażenie na licznie zgromadzonej społeczności lokalnej. Wzruszenie malowało się na wielu twarzach.
Przedstawienie wystawione zostało również na deskach szkolnej sceny. Skupienie, z jakim śledzili je uczniowie, świadczy o ogromnej potrzebie takich "żywych lekcji", które znacznie głębiej zapadają w pamięć niż podręcznikowe wiadomości.
Iwona Szafrańska - Oźmina

PRZECHODNIU
POWIEDZ POLSCE
ŻEŚMY ZGINĘLI

1795
1772

11 LISTOPADA
NARODOWE
ŚWIĘTO
NIEPODLEGŁOŚCI